

مدل سازی تغییرات مکانی عناصر اقلیمی مطالعه موردی: بارش سالانه استان اصفهان

چکیده

برهم کنش پدیده‌های اقلیمی باعث کاربرد روزافزون تکنیک‌های آماری چندمتغیره در بررسی‌های اقلیمی شده است. یکی از کاربردهای این روش بررسی تغییرات مکانی عناصر اقلیمی (مثلا بارش) است. کاربرد صحیح این تکنیک‌ها مدل‌بندی و شبیه‌سازی متقن‌تری را امکان‌پذیر می‌سازد. از این قبیل می‌توان به رابطه یک عنصر اقلیمی با عوامل یا عناصر دیگر اشاره نمود. در این نوشتار ضمن ارایه رهیافت بالا و به منظور تحلیل تجربی، تغییرات مکانی بارش سالانه استان اصفهان طی دوره آماری ۱۹۶۹-۲۰۰۰ براساس سه عامل طول و عرض جغرافیایی و ارتفاع مورد بررسی قرار گرفت. از آنجا که بین طول و عرض جغرافیایی و ارتفاع رابطه خطی وجود داشته است، لذا بخشی از واریانس بارش به طور مشترک به وسیله سه عامل توجیه می‌گردد. بنابراین برای دستیابی به واریانس همپوش و از بین بردن همخطی، از روش رگرسیون ریج برای توجیه تغییرپذیری مکانی بهره گرفته شده است. بدین ترتیب روش قابل قبول‌تری نسبت به رگرسیون معمولی حاصل گردید و مدل نهایی از لحاظ بررسی فرض‌ها مورد آزمون و مقبولیت قرار گرفت.

کلید واژه‌ها: رگرسیون چند متغیری، همخطی (هم‌راستایی)، رگرسیون ریج، کریجینگ عام، تغییرات مکانی.

مقدمه

تأثیر متقابل و همزمان عناصر و عوامل اقلیمی زمینه‌های به کارگیری روش‌های چند متغیری را در تفسیر پراکندگی زمانی- مکانی عناصر اقلیمی فراهم نموده است. یکی از

روش های چندمتغیری پر کاربرد، روش رگرسیون چند متغیری است. در حالت کلی رگرسیون چند متغیری با m متغیر مستقل به شکل زیر بیان می شود (Hasseler, 1999):

$$R = \beta_0 + \sum_{i=1}^m \beta_i x_i + e_i \quad (1)$$

بر اساس این مدل و با تعمیم ایده بر عناصر اقلیمی می توان اذعان داشت که متغیر پاسخ (R) که در اینجا هر عنصر اقلیمی (مثلاً بارش) ممکن است به m متغیر رگرسیونی (عامل یا عنصر اقلیمی دیگر) بستگی داشته باشد.

یک مدل چندمتغیره صفحه را در فضای چند برداری نشان می دهد. پارامتر β_i ارتفاع از مبدأ صفحه رگرسیون و معمولاً فاقد تغییر فیزیکی است. پارامتر β_i حاکی از تغییر مورد انتظار برای R به ازای یک واحد تغییر در عامل i است به شرطی که بقیه پارامترها ثابت باشد. به طور کلی پارامتر تمام متغیرها، میزان تغییر مورد انتظار در $R\beta_i$ به ازای یک واحد تغییر در x_i است وقتی بقیه عوامل مستقل ثابت باشند. این قبیل رابطه را رگرسیون جزئی می نامند. مدل های رگرسیون خطی مشابه مدل بالا اغلب به صورت توابع تقریبی مورد استفاده قرار می گیرد. یعنی رابطه حقیقی بین متغیر وابسته و متغیرهای مستقل نامعلوم است. اما در دامنه های معینی از متغیرهای مستقل این مدل رگرسیون خطی تقریباً مناسب است. به این دلیل مقداری خطا در این قبیل مدلها وجود دارد که به وسیله e_i در معادله (۱) نشان داده شده است (Word Weather Organization (WMO), 1999).

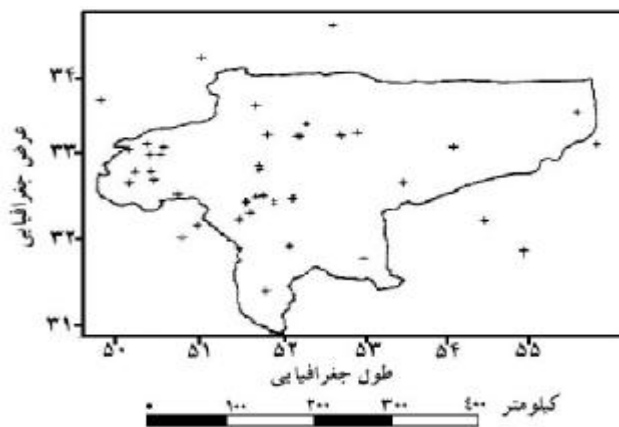
در زمینه مطالعه پراکندگی مکانی عناصر اقلیمی براساس رگرسیون چند متغیری می توان به مطالعات هانسن - لیبیدف (Hansen and Lebedeff, 1987) و جونس و همکاران (Jones et al, 1986) اشاره نمود. در ایران نیز مطالعاتی در ارتباط با توصیف چند متغیری عناصر اقلیمی انجام شده است. در این زمینه بررسی های خلیلی (۱۳۷۵) و مسعودیان (۱۳۸۲) شایان توجه است. خلیلی (۱۳۷۵) نشان می دهد که گرادیان تغییرات دمای هوا یک بردار در فضای سه بعدی است که تغییرات مؤلفه های قائم، نصف النهاری و مداری آن را به وسیله مدل های رگرسیونی ساده خطی بیان نموده است. مسعودیان (۱۳۸۲) نیز تغییرات سه بعدی دما را به وسیله رگرسیون ساده خطی تشریح کرده است. دو مطالعه یاد شده در بالا نتایج کمابیش مشابهی را حاصل نموده اند. تفاوت های موجود، حاصل تفاوت سال های آماری مورد استفاده به وسیله دو محقق نامبرده است.

علیچانی (۱۳۸۱) براساس بررسی چند متغیره بارندگی اذعان می دارد که تغییرات

مکانی بارش ایران زمین با ارتفاع و عرض جغرافیایی رابطه معنی داری ندارد ولی رابطه بارش سالانه و تغییرات طول جغرافیایی به لحاظ آماری معنی دار بوده است. وی براساس مدلی نشان می دهد که کاهش بارش سالانه به ازای افزایش هر درجه طول جغرافیایی ۲۳/۹۷ میلی متر می باشد. در این تحقیق ضمن بکارگیری رگرسیون چند متغیره برای توجیه مکانی بارش، حساسیت مدل ها و نحوه برخورد با این قبیل حساسیت ها را مورد توجه قرار خواهیم داد. در این راستا تغییرات مکانی بارش استان اصفهان طی دوره زمانی ۱۹۶۹-۲۰۰۰ (سی سال) را با استفاده از رگرسیون چند متغیری توصیف خواهیم نمود. استان اصفهان با وسعتی حدود ۱۰۷۰۲۷ کیلومتر مربع با مختصات زیر مشخص می شود (نقشه ۱):

E: ۴۹° ۴۰' ۱" - ۵۵° ۱۹' ۱"

N: ۳۰° ۵۰' ۴۱" - ۳۴° ۳۰' ۳۶"

نقشه ۱ توزیع ایستگاه های اندازه گیری بارش در محدوده مورد مطالعه

طرح مسأله

عموما تحلیل مکانی عناصر اقلیمی بر پایه سه عامل طول- عرض جغرافیایی و ارتفاع انجام می گرفته است (۱). در اینجا سه عامل یاد شده متغیرهای مستقل و عنصر اقلیمی متغیر پاسخ نامیده می شود. یکی از مواردی که در بررسی های توزیع مکانی کمتر مورد توجه قرار می گیرد، روابط بین متغیرهای مستقل است که در صورت احراز این ویژگی ناپایایی وزن های (ضرایب) رابطه رگرسیونی را در پی داشته، همچنین کاربرد و تفسیر وزن های رگرسیون مشکل و غالبا با اشتباه توأم خواهد بود (کرلینجر و پدهارز ترجمه سرایی، ۱۳۶۶). کاربرد و تعبیر یک مدل رگرسیون چندگانه به طور مستقیم به برآورد ضرایب رگرسیون بستگی دارد. توضیح اینکه اگر متغیرهای مستقل به طور معنی داری با

یکدیگر همبستگی داشته باشند، برآوردها غیر واقعی خواهد بود. چرا که بخشی از واریانس متغیر وابسته که توسط هر متغیر توضیح داده می شود تا حد قابل ملاحظه ای همان واریانس است که به وسیله متغیرهای دیگر تبیین می شود. در واقع سهم هر متغیر مستقل، سهم مشترک یک یا چند متغیر همبسته با آن است (هومن، ۱۳۸۰). اگر بین متغیرهای مستقل در رگرسیون چندگانه رابطه خطی وجود داشته باشد، گفته می شود که بین متغیرهای مستقل هم راستایی (هم خطی) چندگانه^۱ وجود دارد. در این حالت برآورد متغیرها بر مبنای مدل رگرسیون گمراه کننده و استفاده از مدل رگرسیون را با اشکال مواجه می سازد. برآوردهای حداقل مربعات، ضرایب را بزرگ نشان می دهد. بنابراین همان گونه که در بالا نیز گفته شد، در شرایط وجود هم راستایی چندگانه تفسیر ضرایب رگرسیون جزئی قرین صحت نخواهد بود. چنان که اشاره شد، رگرسیون جزئی گویای میزان تغییر در متغیر تابع در اثر یک واحد تغییر در متغیر مستقل به شرط ثبات بقیه متغیرهای مستقل است. بنابراین در شرایط وجود هم راستایی، ثابت نگه داشتن سایر متغیرها از نظر تعریفی غیرممکن خواهد بود.

به طور کلی هرگاه هم خطی چندگانه شدید وجود داشته باشد روش حداقل مربعات، برآوردهای ضعیفی از هر یک از پارامترهای منفرد مدل به دست می دهد. بنابراین روش های تشخیص هم خطی که به شرح زیر معرفی شده، اولین مرحله مدل بندی را تشکیل می دهد:

- وجود هم راستایی از طریق ناپایداری در ضرایب و خطای معیار آنها و نیز ضرایب همبستگی معنی دار بین جفت متغیرها مشخص می شود. از این رو برآوردهای مدل ضعیف بوده، مقادیر ضرایب حساسیت زیادی نسبت به تغییر تعداد نمونه ها خواهد داشت.

- با توجه به آنچه که گفته شد هم راستایی قوی بین متغیرهای مستقل باعث واریانس های بزرگ برای ضرایب رگرسیون می گردد. می توان نشان داد که عناصر قطری ماتریس واریانس داده ها عبارت است از (هومن، ۱۳۸۰):

$$c_{ij} = (1 - r_j^2)^{-1} \quad (2)$$

که در آن r_j^2 ضریب تعیین چندگانه حاصل از رگرسیون Xi روی بقیه متغیرهای مستقل است. اگر هم راستایی چندگانه قوی وجود داشته باشد، در آن صورت r_j^2 به یک نزدیک خواهد شد. به تعبیر دیگر اگر Xi تقریباً بر متغیرهای رگرسیون متعامد باشد، r_j^2

1. Multicollinarity.

فصلنامه تحقیقات جغرافیایی - شماره ۷۴ - مدل‌سازی تغییرات مکانی عناصر اقلیمی ... ۵

کوچک و c_{ij} به واحد نزدیک می‌شود. در حالت عکس r_j^2 نزدیک به واحد و c_{ij} بزرگ می‌شود (مونتگمری و پک ترجمه پاریزی، ۱۳۸۲). از آنجا که واریانس β_i عبارت از $V(B_j) = c_{ij}\sigma^2 = (1-r_j^2)\sigma^2$ است در هم‌راستایی چندگانه قوی σ^2 متأثر نشده بلکه r^2 بزرگ مقدار c_{ij} و در نتیجه واریانس β_j را افزایش می‌دهد. بدین سان می‌توان گفت c_{ij} فاکتوری است که توسط آن واریانس β_j به علت وابستگی‌های تقریباً خطی میان متغیرهای مستقل افزایش می‌یابد و به عامل تورم واریانس (VIF)^۲ معروف است. (رضائی و سلطانی، ۱۳۷۷) اگر VIF بین ۵ تا ۱۰ باشد مسایل هم خطی به طور کامل پیش خواهد آمد (هومن، ۱۳۸۰). ثابت شده است که ریشه دوم $\sqrt{\text{VIF}}$ حاکی از این است که فاصله اطمینان $\hat{\beta}$ ضریب رگرسیون به لحاظ هم خطی چندگانه چه حد بزرگ‌تر است.

داده‌ها و روش‌ها

به دلیل عدم پوشش کامل ایستگاه‌های اندازه‌گیری بارش و عدم توزیع یکنواخت آنها در استان اصفهان (نقشه ۱) و به منظور برآورد تغییرات مکانی بارش مناطق بین ایستگاهی روش‌های متنوعی مورد توجه قرار گرفت. رحیمی و مهدیان (۱۳۸۲) بهترین روش برای مقادیر بارش ایران مرکزی و شرقی را روش‌های TPSS و کریگینگ درجه دوم می‌دانند. اما بر اساس آزمون‌های معتبر و بررسی‌های انجام شده بهترین روش، روش کریگینگ تشخیص داده شد. کریگینگ شامل سه نوع متداول ساده، عادی و عام است. کریگینگ عادی در مواقعی به کار می‌رود که داده‌ها فاقد روند فضایی باشند و در صورت وجود روند، روش کریگینگ عام استفاده می‌شود (محمدزاده و همکاران، ۱۳۸۱). برای بحثی مشابه و اطلاع از بنیادهای نظری به مدنی (۱۳۷۲) و رندو ترجمه خدایاری (۱۳۷۱) مراجعه کنید. چنان که بعداً خواهیم دید، بارش سالانه اصفهان حاوی روند فضایی است. یعنی در امتدادهای معینی مقادیر بارندگی کاهش و یا افزایش معنی‌داری نشان می‌دهند. این امر باعث انتخاب کریگینگ عام به عنوان روش میان‌یابی بارش استان اصفهان شد. در روش‌های برآورد نقطه‌ای مقادیر به وسیله مجموع حاصلضرب فاکتوری وزنی در مقادیر نقاط مجاور برآورد می‌شود. در روش کریگینگ فاکتور وزنی بر اساس تابع

2. Variation Inflation Factor.

همبستگی مکانی نقاط محاسبه می گردد. چنان که می دانیم برای محاسبه اوزان مقادیر مشاهده ای در روش کریگینگ به تحلیل تغییرنا نیاز است. این منحنی از طریق معادله زیر به دست می آید (Biau et al, 1999):

$$\gamma(h) = \frac{1}{n(h)} \sum_{i=1}^{n(h)} [z(x_i) - z(x_{i+h})]^2 \quad (3)$$

که در آن:

$\gamma(h)$: مقدار تغییرنا برای جفت نقاطی که به فاصله h از هم قرار دارند.

$n(h)$: تعداد زوج نقاطی است که به فاصله h از هم قرار دارند.

$z(x_i)$: مقدار مشاهده شده متغیر X

$Z(x_i+h)$: مقدار مشاهده شده متغیری که به فاصله h از X قرار دارد.

در واقع تغییرنا تابعی است که به وسیله آن تغییرپذیری فضایی متغیرها اندازه گیری می شود. در این پژوهش داده های بارش سالانه تعداد ۴۸ ایستگاه (۳۴ ایستگاه در داخل و ۱۴ ایستگاه در خارج از استان) طی سالهای ۱۹۶۹ تا ۲۰۰۰ (۳۰ سال) استفاده شده است. مجموعاً ۶۸۶ داده مربوط به بارش سالانه از ایستگاه های مورد بررسی جمع آوری شد. موقعیت ایستگاه های مورد بررسی که همگی ایستگاه های سینوپتیک و کلیماتولوژی با بازه آماری متفاوت می باشند، در نقشه ۱ ارائه شده است. بر اساس موقعیت و مقادیر این ایستگاه ها یک شبکه مختصاتی در چارچوب زیر تعریف شده است:

E: $49^{\circ} 35' 59'' - 56^{\circ} 55' 0''$

N: $30^{\circ} 39' 0'' - 34^{\circ} 30' 55''$

محور طولها در هر $23' 4''$ و محور عرضها در هر $40' 2''$ با هم برخورد داشته و

یک شبکه 50×100 (یاخته ای) ایجاد گردید. سپس با استفاده از روش های TPSS، کریگینگ ساده، کریگینگ عام و عادی و نیز روش کوکریگینگ نقشه های همباران ایجاد شد. بر اساس آزمون های استاندارد بر مانده ها بهترین روش میان یابی، روش کریگینگ عام تشخیص داده شد. بر این اساس برای بازه زمانی ۱۹۶۹ - ۲۰۰۰ تعداد ۳۰ نقشه بارش سالانه (mr_i) تهیه گردید. سپس با حذف سلول های شبکه در خارج از استان، پهنه های باقیمانده مبنای محاسبات و نیز پایه تهیه نقشه همباران سی ساله، و دیگر تحلیل ها

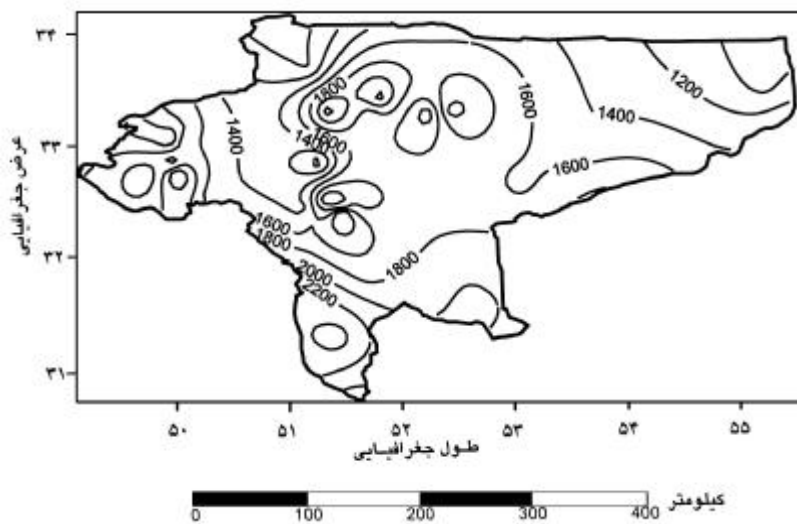
گردیده است. مشخصه های آماری بارش اصفهان بر پایه اصول جبر نقشه و با توجه به رابطه های زیر انجام گرفت:

$$\bar{mr} = \frac{1}{n} \sum_{i=1969}^{2000} mr_i \quad ۱. \text{ نقشه میانگین بارش سالانه}$$

$$sr = \sqrt{\frac{\sum_{i=1969}^{2000} (mr_i - \bar{mr})^2}{n-1}} \quad ۲. \text{ نقشه انحراف معیار پهنه ای بارش}$$

$$CVr = \frac{sr}{\bar{mr}} \times 100 \quad ۳. \text{ ضریب تغییرات پهنه ای بارش}$$

ضرورت تحلیل مکانی بارش در جهت سه بردار طول- عرض جغرافیایی و ارتفاع، ما را بر آن داشت که در بررسی تغییرات مکانی بارش، پارامتر ارتفاع را مورد توجه قرار دهیم. در این راستا نقشه ارتفاعی استان اصفهان نیز بر اساس روش های معرفی شده در بالا، تهیه و مورد توجه قرار گرفت (نقشه ۲).

نقشه ۲ توزیع ارتفاعی در استان اصفهان

(مرجع داده های ارتفاعی، موقعیت ایستگاه های هواشناسی مورد استفاده در مقاله است.)

چنان که در نقشه ۲ دیده می شود طیف ارتفاعی استان از ۹۰۰ تا ۲۴۸۰ متر و میانگین ارتفاع استان ۱۶۶۰ متر است (۲). از مشخصات عمده ارتفاع در استان اصفهان فزونی آن در جهت شمال به جنوب و تراکم توده ارتفاعی در بخش غربی است.

با استفاده از اطلاعات تولید شده یعنی میانگین بارش سالانه در هر یاخته و با توجه به مشخصه‌های مکانی (طول- عرض جغرافیایی و ارتفاع) هر یاخته، سعی در مدل‌سازی مکانی بارش در استان اصفهان خواهد بود. پیش از مدل‌سازی داده‌ها از لحاظ همخطی مورد آزمون قرار گرفته‌اند. از آنجا که بین سه متغیر توضیحی (طول- عرض جغرافیایی و ارتفاع) همخطی وجود دارد. مدل رگرسیون معمولی برازش مناسبی بر داده‌ها نخواهد داشت. لذا در این رابطه از رگرسیون ریب^۳ استفاده خواهد شد. رگرسیون ریب روشی است برای برآورد ضرایب رگرسیون در مورد داده‌هایی که دارای همخطی (غیر متعامد) هستند. اگرچه در روش‌های رگرسیون ریب ضرایب برآورد شده نسبتاً اریب می‌باشد ولی در مقایسه با برآوردهای کمترین مربعات، خطای کوچکتر و پایداری بیشتری داشته، تحت تأثیر تغییرات جزئی در داده‌ها واقع نمی‌شود. در واقع برآورد ریب یک تبدیل خطی از برآورد حداقل مربعات است. از آنجا که میانگین مربعات خطا در روش ریب کوچکتر است. مقادیر برآورد شده با این روش در مقایسه با روش معمولی به مقادیر حقیقی ضرایب رگرسیون نزدیک‌تر هستند (رضائی و سلطانی، ۱۳۷۷).

بنابراین مسأله اساسی ضرورت نااریب بودن برآوردهای β_j است. نااریبی زمانی اتفاق می‌افتد که واریانس برآورد کمینه می‌شود (اما ضرورتاً کوچک نباشد). در صورتی که واریانس بزرگ شود فاصله اطمینان برای β_j عریض و برآورد نقطه‌ای β_j بسیار ناپایدار خواهد بود. بنابراین با درجاتی از تخفیف در شرایط برآورد ضرایب با پذیرفتن مقدار کمی اریبی برای ضرایب می‌توان واریانس آنها را طوری کوچک انتخاب نمود که میزان MSE از واریانس برآورد گر نااریب کمتر باشد. این امر باعث پایداری از برآورد گر نااریب خواهد بود (هومن، ۱۳۸۰). ضرایب رگرسیون برآورد شده با روش کمترین مربعات ریب را می‌توان با حل معادلات نرمال تغییر یافته زیر به دست آورد (رضائی و سلطانی، ۱۳۷۷):

$$\begin{aligned} (1+k)\beta_1 + r_{12}\beta_2 + \dots + r_{1p}\beta_p &= r_{1R} \\ r_{12}\beta_1 + (1+k)\beta_2 + \dots + r_{1p}\beta_p &= r_{2R} \\ &\vdots \\ &\vdots \end{aligned} \quad (۴)$$

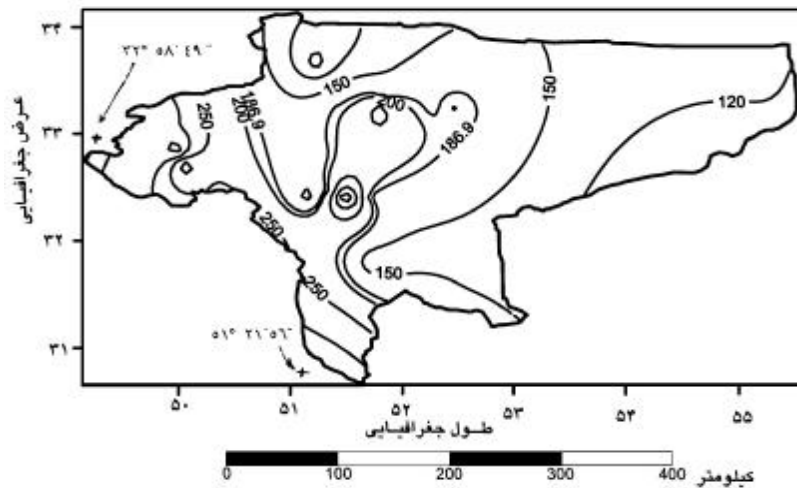
$$r_{1p}\beta_1 + r_{2p}\beta_2 + \dots + (1+k)\beta_p = r_{pR}$$

که در آن r_{ij} ضریب همبستگی ساده بین متغیرهای مستقل i و j است. r_{iR} ضریب همبستگی بین متغیر مستقل و متغیر تابع R می‌باشد. با حل معادلات بالا، $\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_p$ برآورد می‌گردد (۳). در واقع حل رگرسیون ریبج از لحاظ محاسباتی آن است که همه همبستگی بین متغیرها را در کسر $\frac{1}{1+k}$ ضرب کرده، سپس مجموعه معادلات خطی را که پایه این همبستگی‌های جدید است، حل می‌کنیم. پارامتر k ، روش ریبج را از روش معمول متمایز می‌سازد. وقتی $k=0$ باشد، مقادیر ضرایب، برآوردهای حاصل از روش معمولی خواهد بود. معمولاً $0 \leq k \leq 1$ است. با افزایش k اریبی برآوردها افزایش می‌یابد و با افزایش بسیار زیاد آن ضرایب برآورد شده همگی به صفر میل می‌کنند. در یک مقدار مثبت از k برآوردهای ریبج پایدار خواهد شد. از مهمترین گام‌های برازش رگرسیون ریبج، انتخاب مقدار k و ضرایب رگرسیون متناظر با آن است. معمولاً می‌بایست آن مقدار k که مشخصه‌های تعامد را تولید نموده، انتخاب شود. در انتخاب k کاهش در جمله واریانس بیش از افزایش مربع اریبی اهمیت دارد. در این راستا رفتار VIF از اهمیت زیادی برخوردار است.

توزیع و روابط مکانی بارش

نقشه ۳ پراکندگی مکانی بارش سالانه اصفهان را نشان می‌دهد. متوسط بارندگی استان اصفهان ۱۸۶/۹ میلی‌متر برآورد گردیده است. تغییرپذیری مکانی بارش ۴۶/۶ درصد محاسبه شده است.

۱۰ فصلنامه تحقیقات جغرافیایی - شماره ۷۴ - مدل سازی تغییرات مکانی عناصر اقلیمی ...

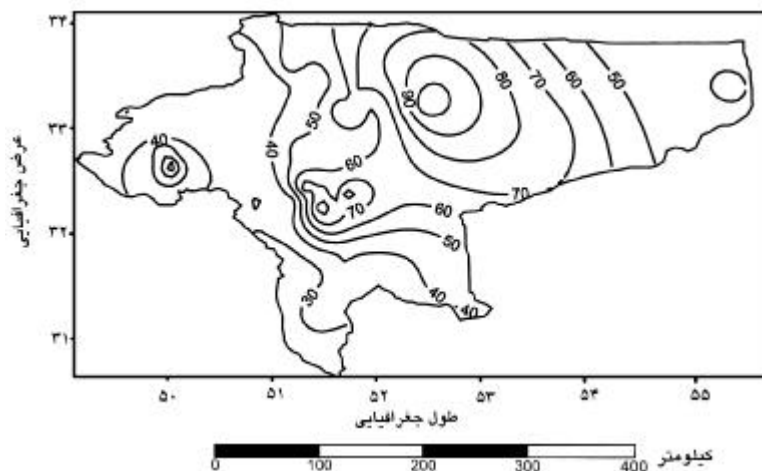

نقشه ۳ توزیع مکانی بارش سالانه در استان اصفهان

(همباران ۱۸۶/۹ بارش میانگین استان را نشان می دهد. مناطقی که با علامت + مشخص شده مختصات رسم نیمرخ بارش - ارتفاع است که در متن توضیح کامل آن ارایه شده است).

در واقع اختلاف نقاط مختلف از لحاظ میزان بارش دریافتی نسبتاً زیاد می‌باشد. با عنایت به نقشه همباران اصفهان طی دوره آماری مورد بررسی (۱۹۶۹-۲۰۰۰) بیشترین بارندگی (۳۷۷/۳ میلی‌متر) در مختصات $54^{\circ}49'54''$ شرقی و $33^{\circ}10'29''$ شمالی و کمترین بارندگی (۱۰۴/۶ میلی‌متر) در مختصات $51^{\circ}41'26''$ شرقی و $32^{\circ}39'26''$ شمالی رخ داده است (نقشه ۳).

در واقع مرطوب‌ترین نقطه استان اصفهان حدود ۳/۶ برابر خشک‌ترین نقطه، بارش دریافت می‌کند. به نظر می‌رسد بارش سالانه استان در دراز مدت تغییرات زیادی متحمل شده است (نقشه ۴). نقشه ۴ تغییرپذیری زمانی بارش در استان اصفهان را نشان می‌دهد.

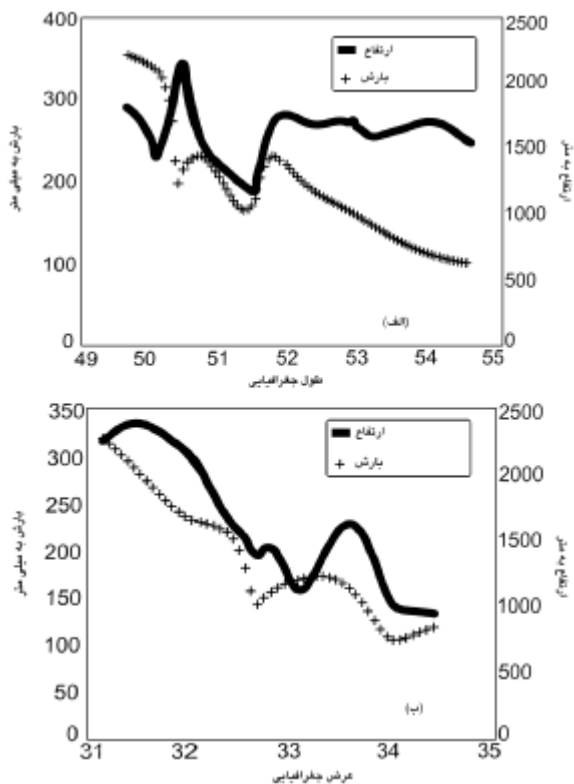
نقشه ۴ الگوی مکانی ضریب تغییرات زمانی بارش سالانه در استان اصفهان

تغییرپذیری بارش در اصفهان از ۲۵ تا ۱۲۵ درصد در تغییر بوده است. بیشترین تغییرپذیری در بخش‌های شمالی استان قابل مشاهده است. رابطه میزان بارش و تغییرپذیری آن براساس ضریب همبستگی پیرسون، $319/3$ محاسبه شده است. از آنجا که ضریب تعیین این رابطه با وجود معنی‌داری، بسیار کوچک است، نمی‌توان استدلال قطعی برای این رابطه بیان نمود. اما مثبت بودن رابطه گویای این امر است که نواحی پرباران‌تر از تغییرات بیشتری برخوردار بوده‌اند. با این وصف انواع تبدیل‌ها برای توجیه نوعی رابطه انجام شد. اما با توجه به اصل امساک و سادگی مدل، بهترین رابطه به شکل خطی و به شرح زیر قابل ارایه است:

$$CV = 73.45 - 0.103R \quad (5)$$

با توجه به میزان ضریب همبستگی، رابطه بالا نشان می دهد که به ازای هر ۱۰ میلی متر افزایش بارندگی، حدود ۱ درصد ضریب تغییرات فزونی می یابد. با این وجود و به دلیل ضعف مدل از نقشه ۴ می توان دریافت که نواحی شمال مرکزی استان بیش از سایر نواحی، نوسانات را تجربه نموده اند.

با عنایت به نقشه ۳ می توان دریافت که مقدار بارندگی سالانه استان اصفهان از غرب به شرق و از جنوب به شمال کاهش می یابد. به عبارت دیگر بیشترین مقدار بارندگی در مدخل بادهای غربی به استان در مناطق مرتفع غربی قرار دارد. اثر ارتفاع بر بارندگی های سالانه اصفهان از مشاهده و مقایسه نقشه همباران (نقشه ۳) و هم ارتفاع (نقشه ۲) قابل استنباط است. از این رو مراکز بارانی در بخش های غربی و جنوبی استان متمرکز است. با این وجود بیشترین بارش بر ستیغ کوه ها رخ نمی دهد. همچنین همان گونه که در بالا اشاره شد، تغییرات مکانی بارش تابعی از طول و عرض جغرافیایی نیز می باشد.

شکل ۱ بارندگی در امتداد مدار "۳۲° ۵۸' ۴۹" شمالی (الف) و نصف النهار "۵۱° ۲۱' ۵۶" شرقی (ب)

به منظور مجسم نمودن هرچه بیشتر تغییرات مکانی بارش، نیمرخ های تغییرات بارش سالانه در امتداد مدار "۳۲° ۵۸' ۴۹" شمالی و نصف النهار "۵۱° ۲۱' ۵۶" شرقی در شکل ۱ الف و ب نمایش داده شده است. این امتدادها اولاً امتداد زیادی را در استان داشته و نیز بیشترین تغییرات ارتفاعی را دربر می گیرد. همان گونه که در شکل (الف) دیده می شود، بارش سالانه ۳۵۴/۸ میلی متر در منتهی الیه غربی آغاز شده و تا ۱۰۱/۴ میلی متر در منتهی الیه شرقی استان کاهش می یابد. ارتفاع نیز از حدود ۲۱۴۱ تا ۱۱۶۶ متری تغییر می یابد.

چنان که واضح است میزان بارندگی با طول جغرافیایی رابطه معکوس دارد اما به نظر می رسد که از طول ۵۲ درجه به بعد بارش مستقل از ارتفاع کاهش می یابد. چه، در این موقعیت ارتفاع به سمت شرق از ثبات نسبی برخوردار است اما بارش به سمت شرق روند کاهشی نشان می دهد. علت این امر را می توان به نرسیدن رطوبت مدیترانه ای به داخل ایران (کاویانی، ۱۳۷۲) به دلیل دوری مسافت طی شده به وسیله سیستم های باران زا و اثر باد پناهی زاگرس نسبت داد (برای بحثی مشابه به علیجانی (۱۳۶۶) و علیجانی (۱۳۷۴) مراجعه کنید). ماتریس همبستگی برای بارش، طول جغرافیایی و ارتفاع در امتداد یاد شده به شرح جدول زیر است:

جدول ۱ ماتریس همبستگی بارش، طول جغرافیایی و ارتفاع در نیمرخ " ۴۹' ۵۸" ۳۲°

ارتفاع	طول جغرافیایی	بارش	
۱/۱۱۶	-۹	۱	بارش
۱/۰۶۲	۱		طول جغرافیایی

همان گونه که واضح است، تأثیر ارتفاع در بارش این نیمرخ و نیز رابطه ارتفاع- طول جغرافیایی بسیار ضعیف می باشد. بنابراین تغییر ارتفاع غرب- شرق سیستماتیک نمی باشد. چرا که با حرکت از غرب به شرق، پس از کاهش ارتفاع مجدداً ارتفاع در میانه استان فزونی می یابد. نقشه (۲) شاهدهی آشکار از این وضعیت است.

کاهش بارندگی برای امتداد شمالی- جنوبی نیز از شکل ۲ ب قابل استنباط است. در این نیمرخ بارندگی رفتار هماهنگ تری با ارتفاع نشان می دهد به طوری که منتهی الیه شمالی استان ۱۱۷/۸ میلی متر و در منتهی الیه جنوبی ۳۲۰/۲ میلی متر بارش دریافت می دارد. با وجود این، تغییر بارش در امتداد شرقی- غربی (۲۵۳/۴ میلی متر) بیش از تغییرات در امتداد شمالی- جنوبی (۲۰۲/۴) است. ماتریس همبستگی برای بارش، عرض جغرافیایی و ارتفاع در امتداد یاد شده به شرح جدول (۲) است. در این امتداد نه تنها بارش و عرض جغرافیایی با یکدیگر رابطه (منفی) دارند بلکه ارتفاع نیز نقش مؤثری در بارش های سالانه ایفا می نماید. همچنین براساس رابطه منفی بین ارتفاع و عرض جغرافیایی می توان دریافت که با کاهش عرض جغرافیایی، ارتفاع نیز تغییر می یابد.

جدول ۲ ماتریس همبستگی بارش، عرض جغرافیایی و ارتفاع در نیمرخ " ۵۶' ۲۱" ۵۱°

ارتفاع	عرض جغرافیایی	بارش	
۱/۹۴۱	-۹۵۷	۱	بارش
-۹۱۶	۱		عرض جغرافیایی

وضعیت ارایه شده نشان می دهد که می توان برای روابط بارش، ارتفاع، طول و عرض جغرافیایی و به منظور بیان توزیع مکانی بارش مدل رگرسیونی به شرح ذیل ارایه نمود:

$$R = \beta_0 + \beta_1\phi + \beta_2\lambda + \beta_3h \quad (۶)$$

در این رابطه R بارش سالانه به میلی متر، ϕ عرض جغرافیایی به درجه، λ طول جغرافیایی به درجه و h ارتفاع محل به متر است. β_i ها پارامترهای مجهول مدل هستند که از طریق کمترین مربعات خطا قابل برآورد است. با استفاده از نرم افزار SPSS/Win مدل قیمت شده برای ۲۸۴۵ نقطه (که از میان سنجی داده ها در شبکه های ایجاد شده حاصل گردیده است) به شرح زیر به دست آمد:

$$R = 1765.578 - 27.789\phi - 6.254\lambda + 0.003921h \quad (۷)$$

چنان که در جداول ۱ و ۲ واضح است و از نقشه توپوگرافی استان می توان دریافت، توده های ارتفاعی استان اصفهان در بخش های جنوبی و غربی واقع شده اند. بنابراین به نظر می رسد که ارتفاع (h) در مدل بالا تکراری از مختصات جغرافیایی است. بنابراین احتمالا بین متغیرهای مستقل این مدل رابطه خطی وجود دارد. در واقع برخی تغییرات که به وسیله ارتفاع توجیه می گردد، مجدداً به وسیله مختصات جغرافیایی و بالعکس توضیح داده می شود. بدین دلیل و به منظور واری و وجود رابطه، همبستگی تک تک متغیرها برای کل استان اصفهان و در ۲۸۴۵ یاخته (سلول) حاصل از شبکه مختصاتی، محاسبه گردید. ماتریس همبستگی پارامترهای مختلف مدل به شرح جدول (۳) است.

جدول ۳ ماتریس همبستگی بارش، طول جغرافیایی، عرض جغرافیایی و ارتفاع

ارتفاع	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی	بارش	
بارش	۱	-۰.۷۳	-۰.۳۹۵	۰.۵
طول جغرافیایی	۱	۰	-۰.۳۷۸	
عرض جغرافیایی	۱	۰	-۰.۶۷۶	
ارتفاع	۱	۰	۰	۱

تمامی مقادیر همبستگی ارایه شده در جدول (۳) در هر سطح دلخواه معنی دار هستند. وجود همبستگی خطی بین متغیرهای وابسته در مدل گویای وجود هم راستایی (هم خطی) در داده ها است. در این حالت به هنگام اضافه یا حذف یک متغیر از مدل، ضرایب و

خطای معیار آن تغییرات شدیدی نشان می‌دهد. جدول (۴) تغییر ضرایب رگرسیون بارش بر اساس حذف یا اضافه نمودن ارتفاع، طول و عرض جغرافیایی به مدل را نشان می‌دهد.

جدول ۴ تغییرات ضرایب رگرسیون و خطای معیار آنها در برازش‌های مختلف بارش و متغیرهای توضیحی دیگر

رگرسیون	طول جغرافیایی (انحراف استاندارد)	عرض جغرافیایی (انحراف استاندارد)	ارتفاع (انحراف استاندارد)	ضریب تعیین
۱	-۳۲/۲۵۷ (۰/۵۶۷)			۰/۵۳۳
۲		-۳۴/۵۲۲ (۱/۵۰۸)		۰/۱۵۶
۳			۰/۰۰۹۱۸۱ (۰/۰۰۳)	۰/۲۵
۴	-۲۹/۷ (۰/۵۶۷)	-۱۷/۸۰۳ (۱/۱۲۲)		۰/۵۷۱
۵	-۲۷/۸۹۴ (۰/۵۷۳)		۰/۰۰۴۷۹۲ (۰/۰۰۲)	۰/۵۹۱
۶		-۹/۱۳۹ (۱/۹۲۲)	۰/۰۰۷۸۸۴ (۰/۰۰۴)	۰/۲۵۶
۷	-۲۷/۷۸۹ (۰/۵۷۲)	-۶/۲۵۴ (۱/۴۲۲)	۰/۰۰۳۹۲۱ (۰/۰۰۳)	۰/۵۹۴

دیده می‌شود که با تغییر تعداد متغیرهای توضیحی تغییر ضرایب ارتفاع در رگرسیون‌های متعدد بسیار زیاد و مقدار انحراف استاندارد پارامترهای دیگر نیز تغییر آشکاری داشته است. همچنین ضرایب مربوط به طول جغرافیایی با تغییرات محسوس قابل مشاهده می‌باشد. همچنین می‌توان دید که تغییر در تعداد متغیرهای مستقل، ضریب تعیین را دستخوش نوسان زیادی می‌سازد. اما در برخی موارد، افزایش و یا کاهش متغیرها قادر به تغییر فاحش در ضریب تعیین نیست. به هر حال سؤال مطرح این است که چرا براساس اصل امساک کمترین متغیرهای مستقل (مثلا رگرسیون ردیف ۱ یا ۴) در نظر گرفته نمی‌شود. در پاسخ باید گفت اولاً کاربرد یک متغیر مستقل در توجیه بارش خطای زیادی را در پی خواهد داشت. مثلاً برازش الگو براساس عامل طول جغرافیایی، منتج به همباران‌های موازی با نصف‌النهارات و یا الگوسازی براساس عرض جغرافیایی منتج به همباران‌های

موازی با مدارات خواهد شد. از آنجا که رابطه بارش - ارتفاع نیز ضعیف است (ضریب تعیین بارش - ارتفاع ۲۵ / است)، نمی‌توان الگویی بر مبنای ارتفاع برازش داد. علاوه بر آنچه که گفته شد باید اذعان داشت که ضرایب حاصل شده از رگرسیون ۴ متغیری در هر سطح دلخواه معنی‌دار است. یعنی سه متغیر مستقل همگی در تغییرات مکانی بارش سالانه نقش قابل توجهی دارند. از این رو و بنا به ضرورت تحلیل مکانی، لازم است که نقش تمامی ابعاد مکان (طول - عرض و ارتفاع) در تکوین پدیده بارش آشکار شود. با توجه به جدول ۴ و مباحث بالا هم‌راستایی متغیرهای مستقل محرز گردیده، مدل توزیع مکانی بارش (مدل شماره ۷) غیرقابل اعتماد به نظر می‌رسد. با این وصف در جهت آشکارسازی وجود هم‌راستایی آزمون دیگری به کار گرفته خواهد شد. در این آزمون این حقیقت آشکار که هر مدل رگرسیون خطی را می‌توان به صورت مجموعه‌ای از متغیرهای مستقل متعامد آرایش داد و متغیرهای مستقل جدید به صورت ترکیباتی خطی از متغیرهای مستقل اولیه به دست آورد، ایده‌آسی برای تولید داده‌هایی موسوم به مؤلفه‌های اصلی است. مؤلفه‌های اصلی فاقد تفسیر ساده‌اند، چون هر کدام مخلوطی از متغیرهای اصلی هستند. با این وصف، این متغیرهای جدید روش مناسبی را برای دستیابی به اطلاعاتی درباره هم‌راستایی چندگانه مهیا می‌کنند. به منظور بسط روش مؤلفه‌های اصلی، نخست باید توجه داشت که مبنای هر تجزیه هم‌راستایی چندگانه در ساختار همبستگی‌های بین متغیرهای مستقل یافت می‌شود. چون همبستگی تحت تأثیر تغییر مقیاس داده‌ها واقع نمی‌شود، بنابراین ساده‌تر است که بحث روی متغیرهای استاندارد شده ادامه یابد. با توجه به آنچه که گفته شد و با استفاده از نرم‌افزار *Spluse/Win* ماتریس واریانس متغیرهای مستقل (طول - عرض جغرافیایی و ارتفاع) تبدیل یافته به مؤلفه‌های اصلی به شرح زیر حاصل شده است:

جدول ۵ ماتریس واریانس متغیرهای مستقل استاندارد شده

ارتفاع	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی	
		۰/۹۹۹۹۸۲۸	طول جغرافیایی
	۰/۰۰۰۰۱۴۸۰۷۱۲		عرض جغرافیایی
۰/۰۰۰۰۰۲۳۹۱۵۱۹			ارتفاع

اگر واریانس‌های ارایه شده در قطر اصلی ماتریس که از مؤلفه‌های اصلی عوامل مورد بررسی حاصل شده، برابر یک باشد متغیرهای اصلی متعامد خواهند بود. اگر هر کدام

از واریانس‌ها دقیقا برابر صفر باشند، هم‌راستایی چندگانه بسیار قوی وجود دارد. اگر یکی از مقادیر مورد بحث خیلی کوچک‌تر از بقیه باشد، هم‌راستایی وجود دارد. بنابراین چنان‌که دیده می‌شود در دو مورد هم‌راستایی به وضوح آشکار است. در این شرایط آماردانان حذف یک متغیر را پیشنهاد می‌کنند اما در بررسی‌های اقلیمی آشکارسازی نقش اجزا و مجموعه عوامل در دستیابی به قوانین حاکم بر پراکنش مکانی از اهمیت بنیادی برخوردار است. از این رو به جای حذف عامل همخطی، به آشکار سازی نقش آن خواهیم پرداخت.

مدل‌سازی توزیع مکانی بارش اصفهان

با توجه به یافته‌های بالا، رگرسیون معمولی با متغیرهای توضیحی طول-عرض جغرافیایی و ارتفاع قادر به توصیف مناسب پراکنش بارش در استان اصفهان نخواهد بود. لذا کاربرد رگرسیون ریبج برای توصیف پراکنندگی بارندگی می‌تواند تصویری صحیح‌تر از پراکنندگی مکانی ریزش‌های جوی در اصفهان ایجاد نماید. با عنایت به این مطالب و با بکارگیری روش‌های معرفی شده در بخش ۳ این مقاله (و با استفاده از معادله شماره ۴)، ضرایب رگرسیون ریبج برآورد شده با روش کمترین مربعات ریبج را می‌توان با حل معادلات نرمال تغییر یافته به دست آورد. معادلات نرمال برای روش ریبج به شرح زیر تنظیم شده است:

$$\begin{aligned} (1+k)\beta_1 + (0\beta_2) - (0.378\beta_3) &= -0.73 \\ (0\beta_1) + ((1+k)\beta_2) - (0.378\beta_3) &= -0.395 \\ -0.378\beta_1 - (0.676\beta_2) + ((1+k)\beta_3) &= 0.5 \end{aligned} \quad (8)$$

با حل معادلات بالا به ازای مقادیر مختلف k برآورد ضرایب رگرسیون ریبج حاصل می‌شود. معادلات بالا به ازای $0 \leq k \leq 1$ با نمو ۰/۰۱ حل شده و نتایج حاصل در شکل ۲ الف ارایه گردیده است. در شکل ۲ ب نیز مقادیر عامل تورم واریانس (VIF) نیز برای مقادیر مختلف k و با نمو ۰/۰۱ نشان داده شده است. ملاک انتخاب k مناسب و ضرایب متناظر با آن بر دو پایه بنا نهاده شده است:

۱. با افزایش پارامتر ریبج (k) از صفر به ۱، تغییرات در ابتدا ناگهانی و سپس به سمت پایداری میل می‌کند. مقدار مناسب برای k ناحیه‌ای است که در آن ضرایب متناظر با k پس از تغییر ناگهانی به ثبات نسبی برسد.

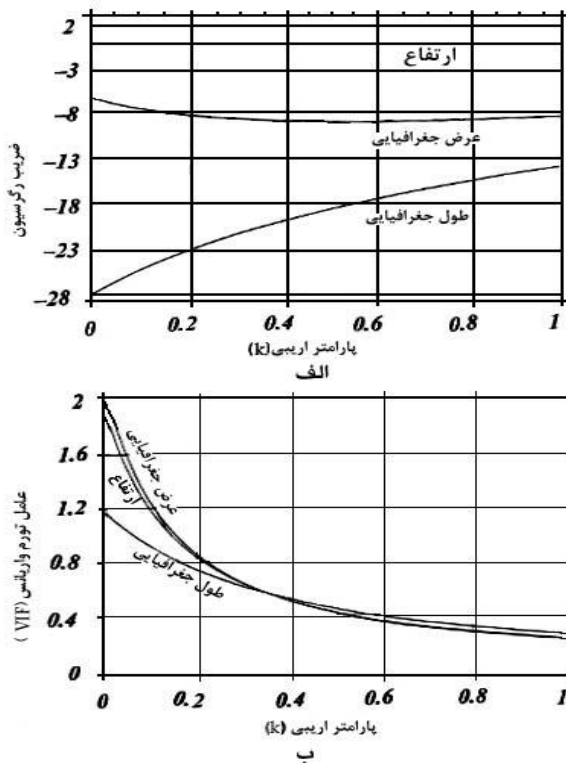
۲. همان گونه که گفته شد VIF میزان واریانس ضرایب برآورد شده نسبت به شرایط عدم همخطی متغیرهای توضیحی را نشان می دهد. بنابراین شاخص VIF شرایط انتخاب k و ضرایب متناظر با آن را برای ما بیان می کند. واضح است که با افزایش فراسنج ریح، مقدار آن به طور ناگهانی کاهش یافته و سپس رفتاری نسبتاً ایستا را حاصل می نماید.

بهترین مقدار پارامتر ریح مقداری است که از آن VIF تغییرات آرامی را تجربه می نماید. با عنایت به اصول فوق و براساس شکل های ۲ الف و ۲ ب بهترین مقدار k برای اختیار نمودن ضرایب رگرسیون ریح برابر $1/4$ است. بنابراین ضرایب رگرسیون و معادله حاصل از برآورد به شرح زیر است:

$$R = 1738.95 - 19.91\lambda - 8.76\phi + 0.03h \quad (9)$$

ضرایب حاصل از این مدل در هر سطح اعتماد دلخواه قابل قبول است. چنان که دیده می شود، به شرط ثابت بودن عرض جغرافیایی و ارتفاع، با افزایش هر درجه طول جغرافیایی حدود ۲۰ میلی متر کاهش بارندگی خواهیم داشت. با ثابت بودن طول جغرافیایی و ارتفاع یک محل به ازای افزایش هر درجه عرض جغرافیایی $8/8$ میلی متر کاهش در بارندگی حاصل خواهد شد. در حالی که با هر هزار متر افزایش ارتفاع، به شرط ثابت بودن بقیه شرایط، حدود ۳۰ میلی متر افزایش بارش مورد انتظار است.

اگرچه در نگاه اول به نظر می رسد که نقش طول و عرض جغرافیایی بیش از ارتفاع باشد اما چنان که در نقشه ۲ و شکل ۱ نیز دیده می شود، تغییرات ارتفاع در اصفهان بیش از دو پارامتر دیگر بوده و از این رو عنصر ارتفاع، تغییرات بیشتری را می تواند تولید نماید. مدل بالا قادر است $46/15$ درصد تغییرات مکانی بارش اصفهان را توجیه نماید.

شکل ۲ تغییرات ضرایب رگرسیون (الف) و عامل تورم واریانس (ب) به ازای مقادیر مختلف پارامتر اریبی (k)

جدول ۶ مقایسه پارامترهای حاصل از رگرسیون ریح و رگرسیون معمولی برای مدل مکانی بارش اصفهان

پارامتر	رگرسیون معمولی	رگرسیون ریح	اختلاف
ضریب طول جغرافیایی	-۲۷/۷۹	-۱۹/۹۱	۷/۸۸
ضریب عرض جغرافیایی	-۶/۲۵	-۸/۷۶	-۲/۵۱
ضریب ارتفاع	۱/۰۳۹	۱/۰۳	-۱/۰۲۶۱
ضریب همبستگی	۱/۷۷	۱/۶۸	۱/۰۹
ضریب تعیین	۵۹/۴	۴۶/۱۵	۱۳/۲۵

نتایج

اثرات متقابل اجزا سیستم اقلیمی باعث تکوین رفتاری ترکیبی می شود. این رفتار از اثر انفرادی هریک از اجزا متعادل تر است. تعادل مزبور صرفاً به مفهوم کاهش یا افزایش عملکرد هریک از اجزا سیستم نیست بلکه به اقتضای زمان- مکان نقش هریک را نسبت به دیگری کاهش یا افزایش می دهد. برهم کنش عناصر و عوامل اقلیمی مطالعه عناصر

بنابراین ضریب همبستگی حاصل از مدل بالا ۰/۶۷۹۳۴ است. اختلاف پارامترهای رگرسیون ریح و رگرسیون معمولی در جدول ۶ نشان داده شده است.

۲۰ فصلنامه تحقیقات جغرافیایی - شماره ۷۴ - مدل سازی تغییرات مکانی عناصر اقلیمی ...

اقلیمی و تغییرات زمانی - مکانی آنها را به سمت کاربرد آمار چند متغیره هدایت نموده است. در بکارگیری مدل های چند متغیره، جهت توجیه تغییرات مکانی عناصر اقلیمی می بایست به حساسیت های مدل توجه اساسی داشت. چه، ممکن است عدم توجه به این امر مدل را با خطا و تفسیر آن را با مشکل توأم سازد. مثلاً در یک مدل رگرسیون چند متغیره معمولی تغییرات بارش اصفهان به وسیله طول - عرض جغرافیایی و ارتفاع به ترتیب به میزان $27/8$ ، $6/3$ و حدود $1/004$ میلی متر برآورد شده بود، با منظور نمودن حساسیت، پارامترهای بالا به $19/9$ و $8/8$ و $1/03$ میلی متر تغییر یافت. لازم به توضیح است که تغییرات زمانی و نیز تعمیم روش معرفی شده بر کلیه عناصر و حتی عوامل اقلیمی، امکان کاربرد مدل های چند متغیره را در عرصه بزرگتری مهیا می سازد.

پی نوشتها

۱. در تحلیل های فضایی، معمولاً علاوه بر سه عامل یاد شده عامل زمان نیز مد نظر قرار می گیرد. اما در اینجا هدف تنها به مدل در آوردن داده های مکانی است که در واقع بنیادی اساسی بر ای بررسی های فضایی به شمار می آید.
۲. قله مرتفعی چون دالانکوه (۳۹۱۵ متر)، شاهان کوه (۳۰۴۰ متر) کرکس (۳۸۹۵ متر) و ... در استان وجود دارند. اما به دلیل عدم استقرار ایستگاه های اندازه گیری در این نواحی و نیز عدم گستردگی وسیع آنها، در محاسبات منظور نشده اند.
۳. می دانیم که حل معادلات نرمال به وسیله تکنیک جبر ماتریس امکان پذیر است که به دلیل رعایت ایجاز از ذکر آنها خودداری خواهیم نمود. در صورت تمایل به منبع ۵ (آشنایی با ماتریس ها) مراجعه کنید.

منابع و مآخذ

۱. خلیلی، علی (۱۳۷۵)؛ تغییرات سه بعدی میانگین های سالانه درازمدت دمای هوا در گستره ایران، مجله نیوار، شماره ۳۲.
۲. رحیمی بندرآبادی، سیما و مهدیان، محمدحسین (۱۳۸۲)؛ بررسی تغییرات مکانی بارندگی ماهانه در مناطق خشک و نیمه خشک جنوب شرق ایران، سومین کنفرانس منطقه ای و اولین کنفرانس ملی تغییر اقلیم، ۲۹ مهر تا اول آبان ۱۳۸۲، دانشگاه اصفهان.
۳. رضایی، عبدالمجید و سلطانی، افشین (۱۳۷۷)؛ مقدمه ای بر تحلیل رگرسیون کاربردی، انتشارات دانشگاه صنعتی اصفهان.
۴. رندو، جی. ام ترجمه خدایاری، علی اصغر (۱۳۷۱)؛ اصول زمین آماری، انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه صنعتی اصفهان.
۵. سید موسوی، سیدحسین (۱۳۷۳)؛ آشنایی با ماتریس ها، تهران انتشارات مدرسه.
۶. علیجانی، بهلول (۱۳۶۶)؛ رابطه پراکندگی مکانی مسیرهای سیلکونی خاورمیانه با سیستم های هوای سطح بالا، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۴.

- ۲۱ فصلنامه تحقیقات جغرافیایی- شماره ۷۴- مدل سازی تغییرات مکانی عناصر اقلیمی ...
۷. علیجانی، بهلول (۱۳۷۴)؛ آب و هوای ایران، انتشارات دانشگاه پیام نور.
۸. علیجانی، بهلول (۱۳۸۱)؛ نقش آمار در توسعه علم جغرافیا، ششمین کنفرانس بین المللی آمار ایران ۴ تا ۶ شهریور ماه ۱۳۸۱، دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
۹. کاویانی، محمدرضا (۱۳۷۲)؛ تحلیل آماری از رژیم بارندگی ایران، مجله رشد آموزش جغرافیا، شماره ۱۲.
۱۰. کرلینجر، فرد. ان و پدهازور، الازار. جی. ترجمه سرایی، حسین (۱۳۶۶)، رگرسیون چند متغیری در پژوهش رفتاری، جلد دوم، انتشارات مرکز نشر دانشگاهی، تهران.
۱۱. محمدزاده، محسن، کاظم نژاد، انوشیروان، فقیه، سقراط و واقعی، یدالله (۱۳۸۱)؛ استفاده از کریگینگ عام در همه گیری شناسی جغرافیایی بیماری ها، ششمین کنفرانس بین المللی آمار ایران ۴ تا ۶ شهریور ماه ۱۳۸۱ دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
۱۲. مدنی، حسن (۱۳۷۳)؛ مبانی زمین آمار، انتشارات دانشگاه امیرکبیر.
۱۳. مسعودیان، سید ابوالفضل (۱۳۸۲)؛ تحلیل ساختار دمای ماهانه ایران، مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان علوم انسانی، شماره ۱ و ۲.
۱۴. مونتگمری، داگلاس و پک، الیزابت. ترجمه رضوی پاریزی، سید ابراهیم (۱۳۸۲)؛ مقدمه ای بر تحلیل رگرسیون خطی، انتشارات دانشگاه شهید باهنر کرمان.
۱۵. هومن، حیدرعلی (۱۳۸۰)؛ تحلیل داده های چند متغیری در پژوهش رفتاری، نشر پارسا تهران.
16. Biau Gerard, Zorita Ednardo, Von Storch Hans and Wackernagel Hanse (1999); **Estimation of precipitation by kriging in the EOF space the sea level pressure field**, Journal of climate Vol. 12. 1070 - 1085.
17. Hansen, James and Lebedeff, serget (1987); **Global Trend of Measured Surface Air Temperature**, Journal of Geophysical Research. 92: 13345-13372.
18. Hasseler, uwe (1997); **Simple Regression with time trend**, Journal of Time Series Analysis Vol.21 No1.27-32
19. Jones, P. D., Raper, S. C. B., Bradley. R. S, Diaz. H. F. , Kelly, P.M. and Wigley, T.M.L (1986 a); **Northern Hemisphere Surface Temperature Variation: 1851-1984**. J.clim. Appl. Meteorol. 25. 161-179.
20. Jones, P.D., Raper, S. C. B. and Wigley, T.M.L. 1986 b; **Southern Hemisphere Surface Air Temperature Variation**, 1851-1984. J.clim. Appl. Meteorol. 25. 1213-1230.
21. Jones, P. D., Wigley, T.M.L. and Wright. P.B. 1986 c; **Global Temperature Variation Between 1861 and 1984**, Nature. 322: 430-434.
22. WMO (1999); **Programme on Weather Prediction Research (PWPR)**, Report Series No.13. Technical Document. WMO/TD. No.979, 12-37.